

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 14 listopada 2007 r.,
umarzająca postępowanie wobec PTE zarządzające OFE.

GI-DEC-DOLiS- 248/07

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.) oraz art. 7 pkt 4, art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana A, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Q Powszechne Towarzystwo Emerytalne, zarządzające Otwartym Funduszem Emerytalnym Z,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana A, zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez Q Powszechne Towarzystwo Emerytalne, zarządzające Otwartym Funduszem Emerytalnym Q, zwanym dalej Q OFE. Skarżący wskazał, że nie jest członkiem Q OFE i nie chce przystąpić do tego funduszu, natomiast jest członkiem OFE Z. Skarżący podniósł, że nie życzy sobie, aby Q OFE przetwarzał, gromadził i udostępniał jego dane osobowe osobom fizycznym i prawnym. W związku z powyższym Skarżący wniósł o wszczęcie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych postępowania przeciwko Q OFE i podjęcie działań mających na celu zaprzestanie przetwarzania przez ten podmiot danych osobowych Skarżącego.

W toku postępowania administracyjnego prowadzonego w niniejszej sprawie przez organ do spraw ochrony danych osobowych w dniu 31 sierpnia 2007 r. do Biura GIODO wpłynął wniosek Skarżącego z dnia 25 sierpnia 2007 r. o umorzenie przedmiotowego postępowania i wycofanie jego skargi. W odpowiedzi na pismo Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 10 września 2007 r. (znak: GI-DOLiS) Q OFE pismem, które do Biura GIODO wpłynęło w dniu 21 września 2007 r., oświadczył, że nie sprzeciwia się wydaniu decyzji o umorzeniu postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W myśl art. 7 pkt 4 ww. ustawy administratorem danych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. Ustawę o ochronie danych osobowych, zgodnie z jej art. 3 ust. 2 pkt 2, stosuje się do osób fizycznych i osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie będących osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych.

Jak stanowi art. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 159, poz. 1667 ze zm.), fundusz emerytalny jest osobą prawną, której przedmiotem działalności jest gromadzenie środków pieniężnych i ich lokowanie, z przeznaczeniem na wypłatę członkom funduszu po osiągnięciu przez nich wieku emerytalnego. Organem funduszu jest towarzystwo emerytalne, które tworzy fundusz oraz, jako jego organ, zarządza nim i reprezentuje w stosunkach z osobami trzecimi w sposób określony dla reprezentacji towarzystwa w jego statucie (art. 3 ww. ustawy). Przedmiotem przedsiębiorstwa towarzystwa jest wyłącznie tworzenie i zarządzanie funduszami oraz ich reprezentowanie wobec osób trzecich (art. 29 ww. ustawy). Jak stanowi art. 20 powołanej ustawy, z chwilą wpisania do rejestru funduszy fundusz nabywa osobowość prawną, zaś towarzystwo staje się organem funduszu. Rejestr członków funduszu zawierający m.in. podstawowe dane osobowe członków prowadzi, stosownie do art. 89 ust. 1 wskazanej ustawy, fundusz.

Zaznaczenia wymaga, że w myśl art. 38 ustawy z dnia 17 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i opartym na niej statucie. Zgodnie z przyjętą w doktrynie tzw. teorią organów działanie organów osoby prawnej traktuje się jako działanie samej osoby prawnej (por. S. Dmowski, S. Rudnicki, „Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga Pierwsza. Część ogólna”, Warszawa 2006, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, wydanie VII, s. 500).

W świetle powołanych przepisów stwierdzić należy, że towarzystwo jako organ funduszu urzeczywistnia jego wolę i reprezentuje go na zewnątrz. Natomiast administratorem danych osobowych członków funduszu emerytalnego jest ten fundusz, bo to fundusz, a nie towarzystwo, decyduje o celach i środkach przetwarzania danych osobowych członka funduszu. W niniejszej sprawie administratorem danych osobowych Skarżącego jest zatem Q OFE.

W toku postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie, zainicjowanego skargą Pana A na przetwarzanie jego danych osobowych przez Q OFE, Skarżący wniósł o jego umorzenie i wycofanie jego skargi.

Stosownie do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Zgodnie z art. 105 § 2 kpa organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.

W literaturze przedmiotu wskazuje się, że: „Umorzenie postępowania na mocy art. 105 § 2 kpa nie różni się w skutkach prawnych od umorzenia obligatoryjnego na podstawie art. 105 § 1, albowiem w obu przypadkach ma miejsce bezprzedmiotowość postępowania. Z tym tylko zastrzeżeniem, że przepis art. 105 § 1 odnosi się do przypadków zobiektywizowanych, natomiast przepis § 2 odnosi się do sytuacji, w której strona postępowania odstępuje od żądania rozstrzygnięcia decyzją o istocie sprawy, dotyczącej jej interesu prawnego lub obowiązku. Nie oznacza to, że ten interes prawny lub obowiązek przestaje istnieć, ale dla strony traci doniosłość prawną rozstrzygnięcie o nich w decyzji administracyjnej, a więc jest to bezprzedmiotowość względna, bo odnoszona do treści żądania strony, które było podstawą wszczęcia postępowania” (B. Adamiak, J. Borkowski, „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz”, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 492). Również Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 11 marca 1997 r. (sygn. akt I SA/Po 1281/96) orzekł, że: „Cofnięcie żądania wszczęcia postępowania jest równoznaczne z wystąpieniem o umorzenie tego postępowania. Oznacza ono bowiem, że strona nie jest już zainteresowana merytorycznym rozpoznaniem sprawy”.

W przedmiotowej sprawie druga strona postępowania, Q OFE, złożyła do akt oświadczenie, że nie sprzeciwia się umorzeniu niniejszego postępowania. W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie zachodzi także przesłanka sprzeczności z interesem społecznym rozumianym jako interes, który dotyczy większej liczby osób, podczas gdy niniejsza sprawa odnosi się wyłącznie do praw Skarżącego.

Wobec powyższego należy uznać, że w przedmiotowej sprawie zostały spełnione przesłanki umorzenia postępowania na podstawie art. 105 § 2 kpa.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).